

u v o d n i k

Uz postojeće časopise posvećene likovnosti i povijesti umjetnosti, ima li potrebe za još jednim? To je pitanje koje se nameće pri pokretanju ovakvog projekta. Vjerujem da ima i nadam se da će ovaj i naredni brojevi časopisa opravdati takvo uvjerenje. Časopis je zamišljen kao kronika povijesti umjetnosti u Hrvatskoj, kao stručna i strukovna publikacija hrvatskih povjesničara umjetnosti. Uz prikaze važnih izdanja i izložbi, tekstove koji prezentiraju primarnu istraživačku djelatnost i rezultate te prikaze konzervatorskih i restauratorskih projekata, željeli bismo otvoriti i prostor za valorizaciju javnosti manje prezentne djelatnosti naših kolega, uobičajeno dokumentirane samo elaboratima ili internim izvještajima. Želimo afirmirati struku i otvoriti prostor za argumentirane prikaze i ocjene zbivanja na području povijesti umjetnosti. Dok je komentar struke o zbivanjima u struci polariziran između gotovo po pravilu afirmativno intonirane tiskane kritike i oštih, ali posve neobvezujućih kuloarskih komentara, stručan, utemeljen i konstruktivan dijalog dogada nam se mnogo rjeđe. Jesmo li i koliko smo za njega spremni, pokazat će brojevi koji slijede. Izdavač časopisa je Institut za povijest umjetnosti, središnja znanstvena ustanova za povijest umjetnosti u Hrvatskoj. Sukladno takvoj ulozi namjera nam je, a i dužnost, posvetiti primjerenu pozornost često nedovoljno poznatim zbivanjima i temama koje se otvaraju izvan Zagreba, a uz iskusne kolege na suradnju ćemo pozvati i pripadnike mlađih naraštaja povjesničara umjetnosti. Slično profilirani časopisi, koji su nam bili inspiracijom i poticajem, izlaze i u mnogim drugim zemljama - jedan od najpoznatijih u našoj sredini ugledni je njemački *Kunstchronik*, koji je, kao i njegova mlada sestra, slovenska *Umetnostna kronika*, također izdanje nacionalnog instituta za povijest umjetnosti.

Spor ritam izlaženja većine naših stručnih i znanstvenih časopisa čini ih neprikladnima za raspravu o mnogim važnim aktualnim dogadjajima i problemima, a samo manji broj kolega odlučuje se za pisanje u novinama rezerviranim uglavnom za drugačiju vrstu diskursa. Nadamo se da će planirani tromjesečni ritam izlaženja našeg časopisa uspjeti ublažiti taj nedostatak. Ipak, dok se zasad prvenstveno entuzijazmom nošen projekt ne uhoda,

ove ćemo godine izaći još samo jednom - 15. prosinca, ponovno u obliku dvobroja. Od sljedeće bi godine *Kvartal* u punoj mjeri trebao preuzeti obvezu sadržanu u svom imenu i pojavljivati se u redovitom ritmu: 15. ožujka, 15. lipnja, 15. rujna i 15. prosinca. Iako prvi broj izlazi sa zakašnjenjem, smisao časopisa bitno je određen redovitim i točnim pojavljivanjem pa planirane termine namjeravamo strogo poštovati - u tom će smislu i rokovi za predavanje tekstova biti čvrsto određeni. Jedan od ključnih uvjeta za postizanje tog cilja je redovit ritam finančiranja. Ne samo zbog odgovornog odnosa prema državnom novcu, već i zbog svjesnog nastojanja da se oblikom i sadržajem odmaknemo od monumentalnih i 'vječnosti okrenutih' *Kunstdruck-izdanja* tipičnih za našu struku, odabrali smo nepretenciozan i financijski manje zahtjevan izgled časopisa. Uredništvo i autori tekstova svoj su dio posla odradili bez honorara, no nadamo se da ćemo s vremenom moći, makar i skromno, honorirati suradnike, želeći i na taj način zastupati dignitet struke.

S problemom financiranja projekata u kulturi na neočekivan smo se način suočili i pri izradi pregleda izložbi u čiju je realizaciju mnogo energije i predanosti uložila Vlatka Stagličić. Do podataka o izložbenim projektima mnogih ustanova bilo je teško, a ponekad i nemoguće doći, a kao razlog tomu nerijetko se navodilo njihovo, unatoč već pođedavšim datumima, neizvjesno ovogodišnje financiranje. S druge strane, dio se ustanova, nažalost, nije odazvao našim pozivima za suradnju. Zbog svega toga kalendar nije potpun, no nadamo se da je i takav dovoljno informativan. Svjesni da je riječ o vrsti posla koja se rijetko kad može smatrati dovršenim, nadamo se da će njegova buduća izdanja, pogotovo kako se ritam izlaženja *Kvartala* bude intenzivirao, biti kompletnija. Za prvi su broj svoj prilog dali mnogi suradnici Instituta za povijest umjetnosti kojima zahvaljujemo na povjerenju i podršci (posebna zahvala Petru Prelogu). Pojedine važne knjige i događaje nismo, unatoč dobroj volji, uspjeli popratiti, a dio toga će nam zacijelo i ubuduće promaći, no nadamo se da ćemo uz sugestije, pomoći i suradnju na koju pozivamo sve kolege, uspješno doseći barem dio zamišljenih ciljeva.

Vlasta Zajec